

Received: 28.12.2019

Accepted: 05.01.2020

Published: 14.06.2020

JOTS, 4/2, 2020: 732-741

ÖNDER, S. Y. Yazıcızâde Ali'nin Oğuznamesi (Metin-Tercüme-Sözlük-Tıpkıbasım), Dergâh Yayınları, İstanbul, 2019, ss. 180, ISBN: 978-625-7005-09-8

Türkan KORKMAZ BULUT

Istanbul Rumeli University (Istanbul/Turkey)
E-mail: turkankorkmaz88@gmail.com

Oğuznameler, Oğuz Türklerinin menkıbevî tarihini konu alan destanların ortak adı olarak tanımlanabilir. *Oğuzname* kelimesini tarihte ilk kullanan kişi Ebûbekir bin Abdullah bin Aybek ed-Devâdârî'dir ve kendisi XIV. yüzyılın ilk yarısında Mısır'da yaşamış Türk asıllı bir tarihçidir.

Yazar, *Dürerü't-Ticân* (Taçların İncileri) adlı tarih kitabında Türklerin *Oğuzname* adında bir kitapları olduğundan bahsetmiş ve bu konuda bilgiler vermiştir. İşte günümüzde *Oğuzname* olarak nitelenen çalışmalar şu üç alt konuyu içermektedir:

1. İlk hükümdarlar, Oğuz Han'ın faaliyetleri ve Oğuz boyları.
2. Dede Korkut Hikâyeleri.
3. Meşhur meseller (atasözleri).

Türkoloji dünyasında son zamanlarda *Oğuznamelere* karşı ilgi artmış ve bu konuda pek çok çalışma yayımlanmıştır. Son olarak yayımlanan çalışmalardan biri de ÖNDER'e aittir.

ÖNDER'in *Yazıcızâde Ali'nin Oğuznamesi (Metin-Tercüme-Sözlük-Tıpkıbasım)* isimli eseri Dergâh yayınları tarafından 2019 yılının Aralık ayında basılmıştır. Eser önsöz, kısaltmalar, giriş, inceleme, transkripsiyon alfabesi, Yazıcızâde Ali'nin *Oğuznamesi*'nin tercümesi, kaynakça, özel adlar dizini bölümlerinden oluşmaktadır. Eserdeki dört ana bölüm ise şunlardır: metin, tercüme, sözlük ve tıpkıbasım.

Eserin Önsöz (s. 9) bölümünde *Oğuznameler* hakkında kısaca bilgi verilmiş, *Giriş* ve *İnceleme* bölümlerinde hangi konular üzerinde çalışıldığına değinilmiştir. Bu kitapta yer alan diğer bölümlerin isimlerinden bahsedildikten sonra, son olarak çalışmada emeği geçen kişilere ve yayın evine teşekkür edilerek bölüm tamamlanmıştır.

Kısaltmalar (s. 11) bölümünde, eserde kullanılan kısaltmalar açıkça belirtilmiştir.

Giriş (s. 13-21) bölümünde, öncelikle Oğuzların hangi bölgelerde yaşadığı belirtilmiş ve sonra Oğuz sözcüğünün kökeni ile ilgili çeşitli görüşlerden ayrıntılı olarak bahsedilmiştir. Giriş bölümü kendi içinde 5 alt bölüme ayrılmaktadır:

1. *Oğuzların Tarihi ve Göçleri* (s. 14-17). Orhon Yazıtlarında *Tokuz Oğuzlar* hakkında verilmiş olan tarihî bilgilerle başlar. Oğuzların Mâverâünnehir'e, Aşağı Seyhun boylarına gelmesi, X. yüzyılda Oğuz Yabgu Devleti'nin yıkılışı ve bunun sonrasında yaşanan Oğuz göçleri anlatılmıştır. Daha sonra dağılan Oğuz gruplarının nerelere yerleştiği, buralarda nelerle meşgul olduğu, hangi devletleri kurup kimlerle mücadele ettikleri belirtilmiştir.

2. *Oğuzların İslâmiyet'i Kabulü* (s. 17). 751 yılında Talas Nehri civarında Abbâsîler-Karluklar ve Çin arasında yapılan ve Çin'in yenilmesiyle sonuçlanan Talas Savaşı'nın Türk ve İslam tarihi açısından önemi vurgulanarak Karahanlı devletinin oluşmasından ve Türklerin İslam dinine geçmeye başlamasından bahsedilmektedir.

3. *Oğuz Boyları ve Teşkilatı* (s. 18). Oğuz boyları isimlerinin tam olarak XIV. yüzyıl başlarında yazılmış olan Reşîdüddîn Fazlullâh'ın *Câmiü't-Tevârîh* adlı tarih kitabında verildiği belirtilmiş ve Oğuz boylarının adları, bu bölümün en altında kavram haritası ile gösterilmiştir. Ayrıca Reşîdüddîn Fazlullâh'ın eserinde geçen Oğuz boyları isimleri ve Kâşgarlı Mahmut'un *Dîvânu Lugâti't-Türk* adlı eserinde geçen Oğuz boyları isimleri karşılaştırılmıştır.

4. *Oğuz Türkçesi* (s. 18-19). Oğuz Türkçesinin Oğuz-Türkmen temelinde kurulan toplulukların lehçe ve ağızlarına dayandığı belirtilmiş, daha sonrada Oğuz lehçeleri sıralanmıştır. Oğuz Türkçesi kapsamına giren ağızlardan bahsedilmiş, Osmanlı Türkçesinin ilk evresi olan Eski Anadolu Türkçesinin (XIII.-XV. yüzyıllar) önemli bir dil yapısına ve çok zengin eserlere sahip olduğu anlatılmıştır.

5. *Erken Osmanlı Tarih Yazıcılığı* (s. 19-21). Osmanlılarda tarih yazıcılığının geç başladığı belirtilerek XV. yüzyılda Anadolu ve Rumeli'de yaşanan gelişmelerle tarih merakının arttığı ifade edilmiştir. Selçuklu ve Osmanlı tarihleri hakkında yazılan *Yahşî Fakîh Menâkıbnâme*, XV. yüzyılda yazılarak *İskendernâme*'nin sonuna eklenen en erken Osmanlı tarihi olan *Tevârîh-i Âl-i Osmân*, halk arasında yaygınlaşan *Battalnâme*, *Dânişmendnâme*, *Saltuknâme*, *Âşık Paşazâde Tarihi*, *Oruç Bey Tarihi*, Tursun Bey'in yazdığı *Târîh-i Ebu'l-Feth*, Neşrî'nin *Kitâb-ı Cihânnümâ*'sı gibi eserlerden bahsedilmiştir.

İnceleme (s. 23-52) bölümü 11 alt bölüme ayrılmıştır:

1. *Yazıcızâde Ali* (s. 23-24). Bu bölümde, XV. yüzyıl tarih yazıcılarından olan Yazıcızâde Ali'den bahsedilmiştir. Yazıcızâde Ali'nin *Tevârîh-i Âl-i Selçuk* isimli eserinin içeriğine değinilmiş bu eserde yazarın Sultan Murat ile ilgili neler söylediği belirtilmiştir. ÖNDER, XVI. yüzyıl tarihçilerinden Lütfi Paşa'nın *Tevârîh-i Âl-i Osmân* adlı eserini hazırlarken Yazıcızâde Ali'nin *Tevârîh-i Âl-i Selçuk* isimli eserinden faydalandığını, fakat yazarının ismini anmadığını belirtmiştir. İki eserin bazı bölümlerini tablo hâlinde karşılaştırarak bu eserin, Yazıcızâde Ali'nin eserinden esinlenilerek hazırlandığını kesin olarak ortaya koymaktadır:

Yazıcızâde Tevârîh-i Âl-i Selçuk ¹	Lütfi Paşa Tevârîh-i Âl-i Osmân ²
Ucdağı Türk begleri ki Oguz'un her boyından uc etrâfında Tatar şerrinden korkup yaylar ve kışarlardı. Rüzgârıla karşı Tatar'dan incinler uca gelüp çoğaldılar.	Ol ucdağı Türkler begleri ki Oguz'un her boyından ve ol uclara Tatar şerrinden yayılmışlardı. Anda yazlar ve kışarlardı. Rüzgâr ile karşı hayli çoğalmışlardı.

I.

ÖNDER'in yapmış olduğu tablodan kısa bir örnek

2. *Tevârîh-i Âl-i Selçuk* (s. 25-27). Bu kısım iki alt bölüme ayrılmış olup birinci bölümde eserin içeriğinden bahsedilmiş ve eserin toplamda dört ciltten oluştuğu belirtilmiştir. Bu ciltler hakkında sırayla açıklama yapılmış ve hangi konuların ele alındığına değinilmiştir.

Bu kısmın ikinci bölümünde ise *Tevârîh-i Âl-i Selçuk* isimli eserin nüshaları hakkında ayrıntılı bilgiler verilmektedir.

3. *Oğuzname ve Kaynakları* (s. 27-40). Bu kısımda Yazıcızâde Ali'nin eserinde Reşîdüddîn Fazlullâh'ın *Câmiü't-Tevârîh* metninden, onun da Uygurca anonim *Oğuzname*'den faydalandığı belirtilmiştir. Uygurca *Oğuzname* ile Yazıcızâde Ali *Oğuznamesi*'nin ayrıntılı bir karşılaştırması yapılmış ve eserler arasındaki farklılıklar ortaya koyulmuştur. Eserler karşılaştırılırken metinlerden örnekler de verilmiştir. Daha sonra Reşîdüddîn Fazlullâh Hemedânî'nin hayatı hakkında bilgiler verilmiş ve eseri *Câmiü't-Tevârîh*'ten bahsedilmiştir. Bu üç kaynak metnin bölümleri 4 sayfalık bir tablo şeklinde karşılaştırılmıştır. Bu karşılaştırma, 98 maddeden oluşmaktadır.

Bölümler	Uygurca Oğuzname	Reşîdüddîn Fazlullâh'ın Oğuznamesi	Yazıcızâde Ali'nin Oğuznamesi
Allah'ın insanları yaratması	-	-	√
Hz. Muhammed'e övgü	-	-	√
Hz. Nuh	-	-	-
Hz. Nuh'un Oğulları	-	√	√

¹ Yazıcızâde Ali, *Tevârîh-i Âl-i Selçuk*, Topkapı Sarayı Kütüphanesi, R 1391, 424a.

² Kayhan, A. (2002). *Tevârîh-i Âl-i Osmân*, Ankara 2002.

Hız. Nuh'un oğlu Yâfes (Abulca/Amılca/Olcay Han)	-	√	√
Türklerin yayıldıkları böl- geler	-	√	√

II.

Bahsedilen 3 eserdeki benzerlik ve farklılıkların karşılaştırılması ile ilgili kısa bir örnek

Bu bölümün son iki kısmında ise *Dede Korkut*'tan ve Yazıcızâde Ali'nin eserinde Kara Osman olarak geçen kişiden bahsedilmiştir. Kara Osman'ın öğütleri hakkında, metinden örnekler de verilerek bilgiler aktarılmıştır. Bu öğütlerden biri şu şekildedir: *Ve çeriye giricek yeni toğmuş buzağu gibi epsem olun. Ve savaş édicek şol aç toğan gibi ki av üzerine uçar, cenge girün.* (T: 16a)

4. *Yazıcızâde Ali'nin Oğuznamesi Üzerine Yapılan Çalışmalar* (s. 30-42). Yazıcızâde Ali'nin *Oğuzname* metni üzerine yapılan tek çalışmanın A. BAKIR tarafından 2009 yılında tamamlanmış ve daha sonra kitap hâlinde basılmış doktora tezi olduğu belirtilmiştir. Bu eserde çok fazla okuma yanlışlıkları yapıldığı belirtilerek BAKIR ve ÖNDER'in çalışmalarındaki okumalar tablo şeklinde karşılaştırılmıştır:

A. BAKIR	S. Y. ÖNDER	Metin
böyledirler	böyle dérer	Türkler ve Moğollar dahı <i>böyle dérer</i> . (T, 5a)
hem	her	Ve <i>her</i> birine ad konılduđunun sebebi bu taf-sîlile ki mufassal olur. (T, 7b)
ber-taraf	bir taraf	Oğuz'un ba'zı uruğları hısımları anunıla bi-rikdiler ve anun cânibin tutup <i>bir taraf</i> oldu-lar. (T, 7b)

III.

BAKIR ve ÖNDER'in çalışmalarındaki okumaların karşılaştırıldığı tablodan kısa bir örnek

Bu bölümde ayrıca Yazıcızâde Ali'nin *Oğuzname* isimli eseri üzerine yazılmış bazı önemli makalelerin künyesi verilmiştir.

5. *Oğuzname'nin Bölümleri* (s. 42-43). *Oğuzname*'nin içinde yer alan 34 bölümün isimleri yanlarına varak numaraları da belirtilerek verilmiştir. Bu bölümlerden bazıları şu şekildedir:

1. Allah'ın sıfatları ve insanları yaratması (v. 1b)
2. Hazret-i Nuh ve oğulları (v. 1b)
3. Hazret-i Nuh'un oğlu Yâfes (Olca Han) (v. 1b)
4. Hz. Muhammed'e övgü (v. 1b)
5. Türklerin yayıldıkları bölgeler (v. 1b-2a)

6. *Oğuz Han'ın Şeceresi* (s. 43-44). Oğuz Han'ın soyunun Hz. Nuh'un oğlu Yâfes'e kadar gittiği belirtilmiş ve Oğuz Han'ın soyu hakkında Yahudilerin kutsal kitabı olan Tevrat'ta anlatılanlardan bahsedilmiştir.

7. *Oğuz Damgaları* (s. 44-45). Oğuz Han vefat edince babasının vekili olan Yeni Kentli Arkıl Hoca'nın tavsiyesi üzerine "mal mülk için birbirleriyle düşmanlık ve kavga etmemeleri" amacıyla her birinin derecesi, adı ve lakabı, damgası belirlenir. Bu damgalar, hem Yazıcızâde Ali'nin *Oğuznamesi*'nden hem de Kâşgarlı Mahmûd'un *Dîvânü Lugâti't-Türk* adlı eserinden alınarak karşılaştırmalı bir tablo şeklinde gösterilmiştir. Damgalar, Oğuzların iki ana kolu Bozok ve Üçoklar ve onlara ait toplam 24 boy damgasından oluşmaktadır.

8. *Oğuz Tôresi* (s. 45-48). *Töre, yol, erkân, resm, zan* isimleri verilen kavramın neyi ifade ettiği açıklandıktan sonra Yazıcızâde Ali'nin *Tevârîh-i Âl-i Selçuk* isimli eserinde Türk töresinden ayrıntılı bir şekilde bahsedildiği belirtilerek örnekler verilmiştir. Mesela; yemeklerde oturan yüksek rütbeli kişilerin yanı sıra hizmet eden kişilerin de mahrum bırakılmaması gerektiği söylenir:

Andan sonra hân ve şöylân dökilürdi. ... Âlim ve seyyidler ve müftî ve kâzî ve ulu şehzâdeler kendüyile bile yérleridi. Kalan begler ve ulular iki kolda mertebelü mertebesince simâa oturlardı, hâssa söğüş ve sögülme ve biryândan Oguz resmince her hânun ve melikün sünükü sünügin korlardı. Kalan işleri hân-sâlârlar ve çâşnî-gîrler dâne ve zerde ve nârdeng ekşileri ve mastâva ve börekler dökilürdi. Şöyle ki oturanda ve turanda kimesne mahrûm kalmazdı. (T, 165a-b)

9. *Oğuzlarda Devlet Yönetimi* (s. 48-49). Oğuz Han'ın ölmeden önce kendisinden sonra kimin tahta geçeceğini belirlemiş olduğundan bahsedilir. Bu konuda kimin öncelikli olduğu anlatılır. Büyük ağabey varken küçüğün han olmaya kal-

kışmaması konusunda Oğuz Han'ın yaptığı uyarılar, dernek veya kurultay adı verilen boy beylerinden oluşan danışma kurulu, Oğuz Han'dan sonra kardeşler arasından kavga olmaması gerektiği, birlikte olurlarsa daha güçlü olacakları ve boy içerisindeki görevlerin kişilerin yeteneklerine göre paylaşılması gerektiği gibi konularda metinden örnekler verilerek açıklamalar yapılmıştır. Örnek:

(Oguz buyurdi ki “padişâhlık tahtı ve benüm yérüme hân olmak yolu Bozok kavminündür. Eger benden sonra Kün ki benüm ulu oğlumdur, hayâtda olursa ol pâdişâh olsun ve illâ ikinci oğlum olsun ki adı Ay'dur.” Oguz fevt olduğundan sonra anun vasiyyeti mücebince Kün Hân tahta oturdı ve yétmiş yıl pâdişâhlık ét-di. (T, 9b-10a)

10. *Oğuzlarda İslâmiyet* (s. 50). Burada Türklerin Hz. Muhammed'i görmeden iman ettikleri ve Müslüman oldukları belirtilmiştir. Daha sonra Hz. Muhammed'in Türklere İslam'ın esaslarını öğretmesi için Selmân-ı Fârsî'yi gönderdiği üzerinde durularak bu kişinin kim olduğu ve İslamiyet'i nasıl kabul ettiği hakkında bilgiler verilmiştir.

11. *Oğuzname'de Kadınlar* (s. 50-52). Bu eserde kadın olarak Oğuz Han'ın eşlerinden bahsedilmiştir. Eşleri olan üç genç kadından ikisinin Müslüman olmadığını ve bu yüzden Oğuz Han'ın sevgisine erişemediklerini, son eşinin ise Müslüman olduğunu ve Oğuz Han'ın sevgisini kazandığını, daha sonra diğer eşlerin yaptığı kıskançlıkları ve bunun Oğuz Han'a ölüm fermanı yazılmasına sebep olduğu anlatılmıştır. Bunun yanı sıra iyi eş olmanın öneminden ve anne olan kadınların ne kadar sevecen ve fedakâr olduğundan bahsedilmiştir.

Metin (s. 53-86). Öncelikle metin tespitinde izlenen yol maddeler hâlinde belirtilmiştir. Sonra transkripsiyon alfabesi tablo şeklinde gösterilmiştir. 57. sayfadan itibaren Yazıcızâde Ali'nin *Oğuzname* isimli eserinin transkripsiyonlu metni verilmiştir. Bu metinde T olarak gösterilen Topkapı nüshası ana nüsha kabul edilirken B olarak gösterilen Berlin nüshası ekleme ve düzeltme durumları için kullanılmıştır. Yardımcı nüshadaki farklılıklar dipnotta maddeler hâlinde gösterilmiştir. Her iki nüshanın varak geçişleri metin içinde belirtilmiştir ve satır numaraları parantez içine alınarak gösterilmiştir. Metinden kısa bir örnek:

Ol (13) kâvmler ki bu zâmânlarda anlara Moğol dërler: Celâyir ve Tatar ve Oyrat ve Merkit ve gayrileri [B 2b] gibi. Ve dağı (14) ba'z-ı kabileler ki Moğol'a beñzerler ve her birinün

pādişāhları varıdı, Kirāyet³ ve Nāyimān ve Öngüt (15) ve anların emsāli. Ve ol kavmler ki kadimden bu zamānlara degin bu adlarla ma'rūf olmışlardı: (16) Kaṅkurat⁴ ve Ḳurlas ve Engiras ve İlcigin⁵ ve Oryan Güft⁶ ve Külünküt⁷ ve ğayrileri ki anlara (17) cümle Dirlikin Moğolları ve Nirun Moğolları ki ḥāş Moğollar dururlar. Şöyle ki anların [T 2b] (1) zikri ve ḥikāyetleri Ğazan Ḥān -raḥimehu'l-lāh- tārīhinde gelür.

Tercüme (s. 87-108). Tercümede izlenen yol maddeler hâlinde sıralandıktan sonra 89. sayfadan itibaren eserin tercümesi verilmiştir. Eserin tercümesinde varak geçişleri gösterilmiştir. Tercümenin metnin aslına sadık kalınarak yapıldığı, açıklama yapılacaksa bunların parantez içinde gösterildiği, ayetlerin tercüme edildiği ve eksik olduğu düşünülen kısımların dipnotta belirtildiği açıklanmıştır. Zeki Velidi TOGAN tarafından yapılan Reşîdüddîn Fazlullâh'ın Farsça *Câmiü't-Tevârih* adlı Oğuzname tercümesinin karşılaştırma amacıyla kullanıldığı belirtilmiştir. Ayrıca satırlara dağılan boy adlarını belirtmek için tercüme kısmında şema kullanılmıştır. Tercüme kısmından kısa bir örnek:

[T 1b]

Esirgeyen ve bağışlayan Allah'ın adıyla

Şükrünün miktarı sayısız olan ve şükrünün bolluğu kıyas kabul etmeyen o Mülk Sahibi, Allah - o yücedir ve bağış ve ihsanı bütün varlığı kaplar- hazretleri hiçliğin sırrından varlığın sahrasına binlerce insanı bir araya getirip dünyanın her bir tarafında soylarının yayılması için bir memleketi yer olarak verdi. Hz. Adem'e -a.s.- Hz. Havva'yı eş olarak verip Ve ikisinden birçok erkek ve kadın yarattı ayetindeki gibi ikisinin neslini yeryüzüne yaydı. Ve Hz. Nuh'un -a.s.- oğullarından Yâfes'in soyuna (Türklere), Türkistan'ı yer ve yurt olarak verdi ki çoğaldıktan sonra çıkıp diğer memleketlere de gidip oralara da hükmedip gaza ve cihat yaptılar. Sonsuz dualar, insanları azgınlık ve sapkınlığın sahrasından kurtaran, boşluğun ve bilgisizliğin çölünden bilginin menziline ulaştıran Peygamberimiz Muhammed Mustafa'nın -a.s.- soyunun ve sahabelerinin üzerine olsun.

³ Kirāyet: Kerāyet B 2b/1.

⁴ Kaṅkurat: Ḳunḳurat 2b/3.

⁵ İlcigin: Ötcigin (?) B 2b/3.

⁶ Oryan Güft: Oryan-güft B 2b/3.

⁷ Külünküt: Kelenküt B 2b/4.

Sözlük (s. 109- 127). Eserdeki kelimeler alfabetik olarak sıralandıktan sonra karşılıklarına anlamları tırnak içinde yazılmıştır. Sözlük kısmından bazı örnekler şu şekilde belirtilebilir:

A

āb u hevā ‘iklim’.

‘aceb ‘acaba’.

‘acebe al- ‘aşırmaq’.

acı- ‘acımak’.

...

B

bāb ‘konu’.

baqla- ‘baqlamak’.

bahādır/bahādur ‘yiğit, kahraman’.

bahādurlı ‘kahramanlı’.

...

Kaynaka (s. 129-132). Bu bölümde, eser alışılırken kullanılan kaynaklar yazarın soyadına göre alfabetik sıra ile belirtilmiştir. Kaynaklar gösterilirken ve metin içinde atıf yapmak için Chicago (Chicago of Manual Style, CMS) sistemi kullanılmıştır.

Özel Adlar Dizini (s. 133-136). Bu bölümde, özel isimler alfabetik olarak dizilmiş ve karşılıklarına geçtikleri varakların numaraları yazılmıştır. Birkaç örnek şöyledir:

A

Abulca Hān 2b, 5a.

‘Acem 9a, 14b.

Ādem 1b.

Ağaçeri 2b, 8b.

...

B

Barğut 3b.

Baris 4b.

Barğucîn Tüküm 2a.

...

Tıpkıbasım (s. 137- 180). Bu bölümde Yazıcızâde Ali'nin *Tevārîh-i Āl-i Selçuk* isimli eserinin Topkapı Sarayı Kütüphanesi, R 1391 nüshasının tıpkıbasımını yani eserin orijinalinden alınan görseller verilmiştir. 175. sayfadan itibaren Berlin nüshasından 6 sayfa tıpkıbasım örneği verilmiştir. Bu örneklerden dördü minyatür resmidir.

Minyatürlerden *Berlin, Staatsbibliothek Ms. Or. Quart 1823, 11b* numaralı resim bu çalışmada kitap kapağı olarak kullanılmıştır. Minyatür, ince dikey çizgileri olan açık gri renkte bir fon üzerine parçalı tablo gibi yerleştirilmiştir.

Oğuzların atası, Oğuz Han'ı ve Oğuz boylarını ayrıntılı olarak anlatan bu eser, Türk kültüründe çok önemli bir değere sahiptir. Türkler için çok kıymetli olan *Oğuznameler* üzerine, ÖNDER'in yapmış olduğu *Yazıcızâde Ali'nin Oğuznamesi* isimli bu titiz ve kapsamlı çalışmanın Türk dili ve Türk tarihi araştırmaları için çok önemli bir kaynak olacağına hiç kuşku yoktur. Bu çalışma ile birlikte *Oğuznamelerle* ilgili yapılan çalışmalara bir halka daha eklenmiştir.